

δέν πιστέβω. Τέλειωσε! Θά πεθάνω.

Νά πού κάτι νόημα έχουν κι' άφτά τά παραμύθια. Πές τα άνόητα όσο θέλεις' σέ κυνηγοῦν όπου πᾶς, σέ παραζαλίζουν, σοῦ βάζουν άνω κάτω τὸ κεφάλι καὶ γίνεται τότες τὸ κακό. Νομίζεις πὼς κάτι θά τύχη, καὶ τυχαίνει, γιατί τὸ νομίζεις.

Τρεῖς ἡμισυ.

Χτύπα, χτύπα, καρδιά μου, καὶ σπάσε σάν τὸ ρολόγι.

"Επρεπε νάχω τίποτις άπάνω μου, κανένα φυλαχτὸ, ὅ,τι κι' άν εἶνε. Τόχεις καὶ σοῦ δίνει θάρρος καὶ σέ προφυλάγει. Νά τὸ πιάσω, νά τὸ βαστάξω, νά μὴ φύγη.

"Αχ! τί σκουπίδι πὸ εἶνε ὁ άνθρωπος! Νάί! τὸ θάρρος εἶνε πὸ τὸ λείπει. Δέ θέλει μοναξιά' εἶνε γεμάτος άγάπη καὶ πόνο, ἔχει άπέραντη καρδιά κι' ὅλα τὰ ζωντανέβει καὶ σ' ὅλα μέσα βάζει τὴν ψυχὴ του. Νομίζει πὼς ὅλα ἔχουν τὴν ἴδια ψυχὴ καὶ πὼς ἀπὸ παντοῦ βγαίνει θλίψη ἢ χαρά.

Καὶ ποιὸς ξέρει άν ἔχη λάθος!

Νά πὸ ἔβλαψε, νά πὸ μπορεῖ κι' ἕνα νούμερο νά βλάψῃ.

Τέσσερις παρὰ κάρτο.

"Ερχεται ὁ Χάρος καὶ τοῦ κάκου.

"Ὀλα, ὅλα τὰ ξαναβλέπω μὲ μιὰς. Τὰ χαρούμενά μου τὰ νιάτα, τὴ ζωὴ μου ἀπὸ παιδί. Κάθουνταν ὁ παπποῦς άπάνω στοῦ σοφᾶ καὶ μ' ἔπαιρνε στὴ γουὶνά του μέσα καὶ κρύφτου- μουν καὶ γελοῦσε ὁ παπποῦς! Πόσο μ' άγαποῦσε! Νά μὴν πεθάνῃ τώρα, νά γλυτώσω; Κάτω, ἐκεῖ κάτω στὸν μπαξέ, τί πρασινάδα πὸ ἦταν! Πήγαινα κι' ἔτρωγα ἔρίκια. "Αγουρα τὰ διάλεγα καὶ μ' ἄρεζαν. "Ὀχι! κι' ἀπὸ τὸ παράθυρο νά σκύψω νά διῶ, δέν τὰ βλέπω πᾶ τὰ δέντρα καὶ τίς πρασι- νάδες. Εἶνε νύχτα παντοτεινὴ γιὰ μένα. "Αχ! τί καλός, τί ὠραῖος πὸ εἶνε ὁ ἥλιος!

Δέ θέλω! Δέ θέλω!

Κάτασπρο τὸ πρόσωπό μου στὸν καθρέφτη. Φαίνεται πὼς θά πεθάνω μὲ τέτοιο τρόπο. θά χτυπᾶ, θά χτυ- πᾶ ἢ καρδιά μου, ὥσπου νά πιαστῇ ἢ άναπνοή μου. Πιάνεται. Ὁ Χάρος μὲ πλακώνει. Τὸ κεφάλι μου θά γίνῃ φλόγα.

Τέσσερις.

Νά σκοτώσω κανέναν κι' ἔτσι νά γλυτώσω.

Πρέπει νά πεθάνῃ ὁ μουσαφίρης.

Νά, τώρα, γρήγορα θά πιαστῇ καὶ τὸ κεφάλι μου. "Ἴδρος, κρύος Ἴδρος μὲ περιχύνει. "Αφοῦ πιαστῇ καὶ τὸ κεφάλι μου, δέ θά νοιώθω τί- ποτις πᾶ, δέ θά νοιώθω τὸν πόνο. Ἐψυχομαχῶ.

Νά φωνάξω, νάρθη κανέναν! Δέν ἔχω φωνή.

Νά σηκωθῶ, νά τρέξω, νά φύγω. Δέν μπορῶ.

— "Εχω πιστολι στὸ σεργιτάρι.

Τέσσερις καὶ κάρτο.

Θέλω νά καθίσω ἡσυχά στὸ κρεβάτι, νά μετρήσω τὰ καρδιοχτύπια μου ἕνα ἕνα, ὥσπου νά σωθοῦνε. Νά κάμω κουράγιο. Τί νά παλαίθω τώρα; "Εγινε πᾶ τὸ κακό. Σέ λίγη ὥρα...

Εἶνε σάν τὰ κύματα πὸ τρεμοπηδάνε. Φούσκωσε ἢ θά- λασσα καὶ θά μὲ πνίξῃ.

Λίγο-λίγο.

Πόσο ἔχω άκόμη:

Νά τελειώσῃ άφτὸ τὸ βάσανο πᾶ. "Ὅταν πεθάνω, θά πεθάνῃ κι' ὁ φόβος μαζί μου. "Ετσι θά γλυτώσω.

Ποῦ κοιμάται ὁ μουσαφίρης;

Τέσσερις ἡμισυ.

Νά σηκωθῶ! Νά πολεμήσω! Κάπου νά πᾶω. Νά βγῶ ὀξω ἀπὸ τὸ σπίτι, νά μὴν εἶμαστε μέσα δεκατρεῖς. Μού- διασε ἢ καρδιά μου καὶ δέν μπορῶ. Εἶμαι τοῦ Χάρου. Δέ θά μὲ λυπηθῇ καὶ κανένας; Γίνεται νά πεθάνω, πὸ ἔχω τόσα νά κάμω, πὸ ἔχω τόσα στὸ νοῦ μου; "Ὀχι! τέτοιο ἄ- δικο δέν μπορεῖ. Σηκώνουμαι καὶ παλαίθω καὶ σκοτώνω. Ὁ καταραμένος ὁ μουσαφίρης! "Εχω δύναμη άκόμη. Νοιώθω πὼς ἔχω. Θά σηκωθῶ. Νά πεθάνῃ άφτός, νά ἡ- σαύασου με ὅλοι. Νά μποῦν ὅλα σέ τάξη.

"Αχ! ἄς μποροῦσα μόνο νά κουνήσω τὸ πόδι!

Νά σκοτωθῶ, νά σκοτωθῶ, νά τελειώσῃ;

Μ' ἔπιασε, μ' ἔπιασε ὁ Χάρος καὶ μὲ βαστά.

Πέντε παρὰ κάρτο!...».

Ξύπνησα τότες μὲ τὰ σωστά μου. Ἦταν ἢ ὥρα ὀχτώ. Εἶχα φαντασθῇ στὸν ὕπνο μου μέσα πὼς ξυπνοῦσα. Κον-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Στὴ Βιέννη, κάποιος ἔμπορος ζήτησε νά πάρῃ διαζύ- γιο ἀπὸ τὴν γυναῖκά του, ἰσχυριζόμενος ὅτι τοῦ ἦταν ἄ- δύνατο νά συζήσῃ μαζί της... γιατί τὸ ἕτερον ἡμισῦ του εἶχε γεννηθῇ ὑπὸ άστερισμὸ τελείως αντίθετο ἀπ' τὸν δι- κό του.

Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι τὸ δικαστήριον παραδέχθηκε τὴν άστρολογικὴ αντίληψιν τοῦ ἑνάγοντος ὡς ὀρθὴ καὶ τοῦ πα- ρεχώρησε τὸ διαζύγιο.

— 65 κάτοικοι τοῦ Τεξᾶς άποφάσισαν ὅλοι μαζί νά μὴ ξυριστοῦν ἐπὶ τρεῖς μῆνες.

Στὴν άπόφασιν αὐτὴ προέβησαν γιατί διάβασαν στὶς ἐ- φημερίδες μίαν άγγελία, μὲ τὴν ὁποία ἢ Ἐπιτροπὴ τῆς ἔργωνάσεως τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς πρώτης Ἐξορμήσεως τῶν Χρυσοθηρῶν, ζητοῦσε 100 Ἄμερικανούς, μὲ ἔμφανισιν χρυσοθηρῶν τῆς τότε ἔποχῆς, οἱ ὁποῖοι νά λάβουν μέρος στὶς γιορτές.

— Στὴν πόλιν Σζέγκντ τῆς νοτίου Οὐγγαρίας, ὅλοι οἱ κάτοχοι σκύλων, γιὰ νά ἐπιτύχουν τὴν άκύρωσιν ἑνὸς νό- μου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἠῦξανε ἢ φορολογία ἐπὶ τῶν τε- τραπόδων αὐτῶν, ἔδρασαν μαζί μὲ τοὺς σκύλους των κα- τὰ τὸν ἔξῃς άποτελεσματικὸ ὅσο καὶ κινηματογραφικὸ τρόπο.

Συγκεντρώθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῶν δικαστικῶν συμβούλων, τοὺς ὁποῖους άπειλήσαν ὅτι, άν δέν προβοῦν στὴν άμεσὴ άκύρωσιν τοῦ σχετικοῦ νόμου, θ' άφήσουν τὰ σκυλιά τους ἑλεύθερα νά διεκδική- σουν μὲ τὰ... δόντια τους τὰ δικαι- ὠμάτά τους.

Περὶτὸ νά σᾶς ποῦμε ὅτι ὁ νό- μος άκυρώθηκε παρευθῦς.

— Τὸν περασμένο μῆνα, σέ μερι- κές περιοχὰς τῆς Στηρίας, στὴν Αὐστρία, ἔπεσε κόκκινο χιόνι.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ, τὸ ὁποῖο ἔ- χει παρατηρηθῇ καὶ στὸ παρελθόν, ὀφείλεται σέ ἰσχυρὰ ρεύματα ἄε- ρος, τὰ ὁποία άνυψώσαν ἕνα εἶδος κοκκινωπῆς ἄμμου ἀπὸ τὴν Σαχά- ρα καὶ τὴν μετέφεραν στὶς Ἄλπεις, ὅπου τὴν άνέμιξαν μὲ τὰ σύγνεφα.

Ἐπολογίσθηκε ἔπίσης ὅτι τὸ χρωματιστὸ χιόνι πὸ ἔπεσε, περι- εἶχε 20.000 τόννους ἄμμου.

— "Ενας ἔξυπνος Σκωτσέζος δι- αρρήκτης εἶχε κατορθώσει νά πα- ραμεινῇ ασύλληπτος ἐπὶ πολλὰ χρό- νια, χάρις στὸ... ξύλο ποῦτρωγε ἄ-

τὸ τὴ γυναῖκά του! Οἱ συζυγικοὶ αὐτοὶ διαπληκτισμοὶ ἦ- σαν ὁμως φαινομενικοὶ καὶ εἶχαν σκοπὸν νά ρίχνουν στά- χτη στὰ μάτια τῶν γειτόνων.

Πράγματι τὸ κόλλο αὐτὸ εἶχε φέρει ἄριστα άποτελέσμα- τα. Ὅσάκις δηλαδὴ ἢ ὑπόνοιες τῆς άστυνομίας ἔστρέφοιτο κατὰ τοῦ Σκωτσέζου καὶ τ' άστυνομικὰ ὄργανα ζητοῦσαν πληροφορίες ἀπὸ τοὺς γειτονας γιὰ τὸ «μυστηριῶδες άν- ὀδράγυνο», ἐκεῖνοι... ἔδχιζαν τὰ ρούχά τους ὅτι ὁ άνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖον θεωροῦσαν ὑποπτό, ἦταν ἕνα ἄκακο ἄρ- νάκι καὶ ὅτι ἢ γυναῖκά του καθημερινῶς τὸν ἔβριζε καὶ τὸν ἔδερνε μπροστὰ τους.

— Τὸ μαῦρο φεῖδι «Μπαμπῶ», τὸ πιὸ θανατηφόρο ἀπ' ὅλα τὰ φεῖδια τῆς Ἄφρικῆς, τρέχει πιὸ γρήγορα κι' ἀπὸ τὸ τα- χύτερο ἄλογο.

Μπορεῖ δηλαδὴ νά διανύῃ 40 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

— Ἡ περισσότερὴ τηλεφωνικὴ συνδιαλέξει γίνεται στὸν Καναδᾶ.

Ἡ ταχύτης τῆς φωνῆς πὸ μεταβιβάζεται διὰ τοῦ τηλε- φωνικοῦ σύρματος εἶνε 92.000 μίλλια τὸ δευτερόλεπτο.

— Στὴ Βαρσοβία τὸν περασμένο μῆνα χώρισε τὸ νεώτε- ρο ζευγάρι: Ὁ σύζυγος ἦταν 14 χρονῶν καὶ ἢ σύζυγος 13.

τέβουν τώρα δέκα χρόνια πὸ εἶδα τὸ φοβερὸ άφτὸ ὄνει- ρο καὶ τῶγραφᾶ ἄμέσως τὸ πρῶτ, νά τὸ θυμοῦμαι. Τί κα- λά πὸ περνούσαμε τότες στὸ σπίτι μας στὴν ἔλοχῃ! Ζοῦσε ὁ καλός μου ὁ παπποῦς. Πρόπερσι πέρανε ὁ καη- μένος, ἕκατὸ χρονῶ γέρος. Δέν εἶμαστε στὸ τρεπέζι δε- κατρεῖς, ὅταν ἔρχεται ὁ μουσαφίρης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΑΡΗΣ

